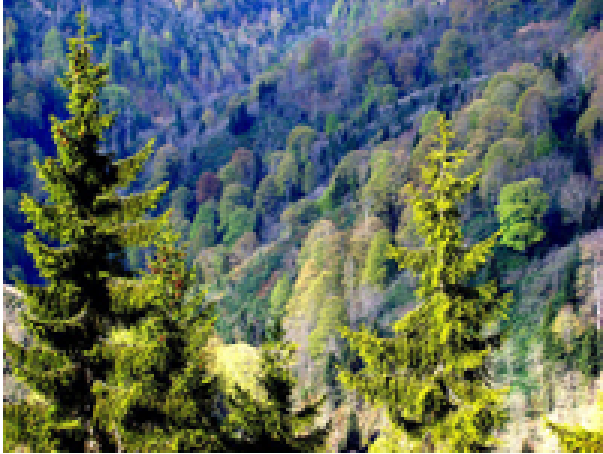

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΑΓΑΘΩΝ (του Γιάννη Ζήση)

Σήμερα, βαφτίζουμε ως υπηρέτες του δημοσίου συμφέροντος τους φιλόδοξους, πνευματικά και υλικά ιδιοτελείς, αυτούς, δηλαδή, που πιστεύουν στο «μακάριοι οι εξουσιάζοντες». Βαφτίζουμε ως «υπηρεσίες» τις κερδοσκοπικές συναλλαγές και ανταποδόσεις. Ως πότε μπορεί να συνεχιστεί αυτό;

Κι αν το κέρδος αντανakλούσε στη παραγωγή άυλων αγαθών και την ποιότητα ζωής, τότε θα δικαιολογούνταν κάπως. Όμως, δεν πρόκειται παρά για μια ανακύκλωση του τίποτε από τον σκουπιδοτενεκέ των φαντασμάτων. Η ζωή μας είναι ένα δείπνο και μια χυδαιότητα πνευματικής δουλείας, με όλη τη γλαφυρότητα που της φέρνει η ύπνωση.

Βαφτίζουμε την αργομισθία ως υπηρεσία και απαιτούμε να έρθει ευημερία για μας μέσα από την αργομισθία μας. Τόσο ο δημόσιος, όσο και ο ιδιωτικός τομέας νοσοούν. Πλεονάζει η εξουσία που ασκούμε, πλεονάζει η ευθιξία που έχουμε όταν μας κρίνουν, καθώς και η οργισμένη αλαζονεία μας. Πλεονάζει, τέλος, η επίκριση που ασκούμε, εξαιρουμένου του εαυτού μας, και είναι ανάλογη της έλλειψης ουσιώδους αυτοκριτικής. Λείπει η ευαισθησία και η συμπόνια, λείπει η ευθύνη, που αντικαθίσταται από την κακοήθη ευθιξία. Τέλος, λείπει η εργασία αντί της επίκρισης.

Πέρα, λοιπόν, από την ανάγκη εξωτερικής αναδιάρθρωσης του κράτους που πρέπει να στοχεύει σε χαρακτηριστικά Ολικής Ποιότητας, Ευεργετικής Οργάνωσης, Ολιστικής Ανάπτυξης και

Απελευθερωτικής Ομαδικότητας, υπάρχουν και πρόσθετα απαιτούμενα και αυτά έγκεινται στον Σκοπό και στους στόχους.

Χρειάζεται να μοιραζόμαστε την Ενέργεια, για παράδειγμα, και να σεβόμαστε τις ποιότητες και τις διαφορές που υπάρχουν στο Οικολογικό και το Ανθρώπινο Πεδίο.

Το κοινό αγαθό της πρόσβασης στην πνευματικότητα, το κοινό αγαθό του δημιουργικού πολιτισμού, της κοινωνικής αλληλεγγύης, της ελευθερίας, του ηθικού απείρου και της δικαιοσύνης που αγκαλιάζει την εξέλιξη, της παιδείας, το κοινό αγαθό της ζωής, της υγείας, του αισθήματος και των αισθήσεων του ωραίου, της αβλάβειας, της συμπόνιας της διάκρισης, του περιβάλλοντος, της βιωσιμότητας των ειδών και της ενθάλπιας της ζωής στη φύση – όλα αυτά χρειάζονται τη χορηγία της θέλησης και των ιδεών μας, της συμπεριφοράς μας και της εργασίας μας. Αυτό είναι, πράγματι, σχέση ζωής και αγάπης.

Η Υπηρεσία του κοινού αγαθού θεμελιώνεται στη χαρά και την ευτυχία της ανιδιοτέλειας, στην αίσθηση ενός πλήρους, ανοικτού εαυτού στις σχέσεις με το άπειρο και στην πνευματική ενότητα.

Γιάννης Ζήσης, συγγραφέας